

Butlletí
del
Casal de Salou

amb l'esforç de tot un poble

S'ha fet el Casal: una realitat i un orgull per a tu, amic Soci, perquè amb el teu esforç s'ha fet.

Te'n recordes del Salou d'anys enrera?

Quan l'aire mariner de l'hivern netejava els carrers de les llengües estranyes, quan deixava d'ésser aplec de gents forasteres, quan els seus habitants eren tots de cares coneudes? No hi era el Casal. On anavem?

Però, ara, tenim un recer per "fer poble", per agermanar gent: Casal vol dir la casa gran, on s'acull tothom. T'ha ofert fins avui, esbarjo sà, els jocs que et distreuen, amb els amics que'ls animen...

Ara convé que l'esforç no defalleixi! Caldrà fer ús dels oferiments d'homes i dones que, gentilment, posen llurs coneixements a profit de qui vulgui aprendre, farem activitats a la mida de tothom. Trobarem així en el CASAL una "escola de vida" que desvetllarà els valors, les esperances i els recursos adormits en el nostre poble.

I, llavors, quan vulguis, porta els teus amics i amb la mà al cor i alegria als llavis, dique'ls-hi que, per part nostra, volem que Salou es faci aquí, al Casal...

...amb l'esforç de tot un poble.

La Junta

BUTLLETI DEL CASAL. Nú 1. Octubre-Novembre 1977.

Consell de Redacció: Joan Farré, J.M. Leal, Joan Giné-Masdeu.

Dibuixen "En Planas", Enric Marrasé, J. Barriach.

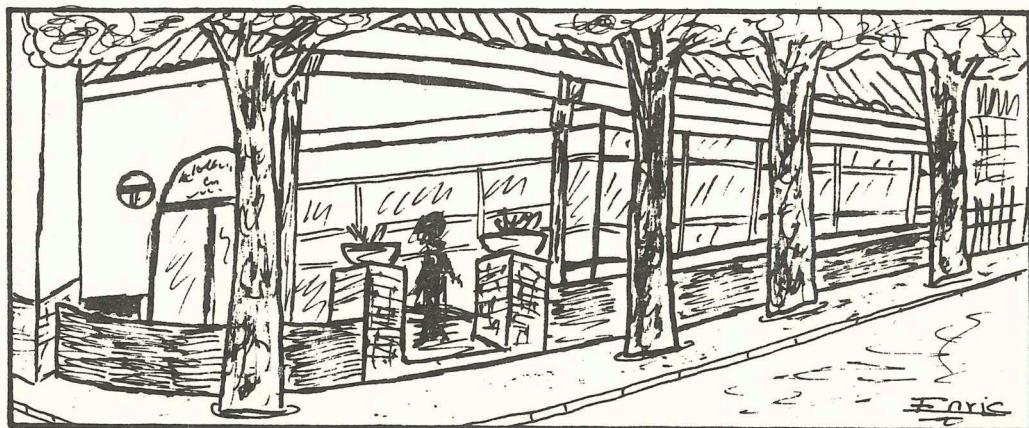
Col·laboren Wladimir Singla, Jordi Blasi, "En Martí", Joan Alcové i molts més.

EDITORIAL

La vida d'un cos es manifesta per mitjà del seu alè, per mitjà dels seus moviments. Si considerem al·legòricament, que aquest cos és un poble o una institució social, notarem que també és precís que aquest cos parli i s'estableixi una comunicació entre els seus membres, perquè la veu és també un signe de vida i evita l'aïllament i la mort intel·lectual del cos.

Aquest petit Butlletí intentarà des d'ara, intensificar una mica la veu popular que ressona en el Casal de Salou. Només serà una eina sense gaires pretensions, amb un afany d'informar i provocar un atansament més profund entre tots nosaltres.

De la mateixa que es diu que al Casal de Salou hi cap tothom, també ara es pot afegir que tothom pot participar i col.laborar en aquest Butlletí, escrivint, informant, ajudant tècnicament... i, no ho cal dir, llegint-lo i reviscolant el foc cultural de la nostra llar.

NOTICIAS

La Junta Directiva del Casal se reunió el pasado día 4 de Octubre. A continuación reseñamos los puntos más interesantes de su acta.

En primer lugar se expresa la adhesión y satisfacción por el restablecimiento de la Generalitat de Catalunya, que compartimos todos los demás socios. Se nombra provisionalmente al Sr. Joan Farré, vocal sustituto del Sr. Guinovart, que está cumpliendo el Servicio Militar.

Se destaca el éxito de la fiesta inaugurativa del Casal, tanto en el aspecto popular como económico, pues se recogieron unas 24.000 ptas. netas.

Se informa de las actividades culturales, que nosotros detallamos en las páginas siguientes. Se hace una exacta descripción del saldo económico negativo que el Casal aguanta, apuntándose la necesidad de plantear el problema en la próxima Asamblea de Socios, que oportunamente se anunciará.

Se agradece la donación de algunos volúmenes de la Biblioteca de Mn. Ramón Muntanyola, por parte de la Sra. Carmen Amat.

Asimismo cabe destacar la creación de un carnet especial para los jubilados, que posibilitará su acceso gratuito al Casal, así como unos decuentos especiales en sus consumiciones en el bar.

Finalmente nuestro amigo Esteve Tomàs anuncia su probable dimisión como Presidente del Casal, cosa que decidirá en la próxima Asamblea General. Desde estas páginas nos permitimos animarlo i gritarle: *aguanta una mica més!*, porque es así, con un poquito de todos que el Casal sigue avanzando, al margen de absurdas incomprendiciones y críticas de personas ajenas totalmente a las actividades del Casal.

NUESTRAS ACTIVIDADES

Después del letargo estival, han surgido con nuevo ímpetu las actividades culturales en nuestro Casal. Hemos tenido gratísimas sorpresas de colaboraciones desinteresadas, las cuales agradecemos y gustosamente aprovechamos. Damos, ahora, un resumen de nuestras REALIDADES y de nuestros PLANES. Si estáis interesados en alguna de ellas, dirigíos a nuestra sección.

REALIDADES

I. CURSO DE INGLES. Prof. Mr. Jack Newmann.

Ha comenzado, con interés, este curso de iniciación y perfeccionamiento el pasado día 17 de Octubre. Nuestros mejores deseos para los estudiantes.

II. CURSILLO DE FOTOGRAFIA. Dirección: En Joan Farré.

Gran expectación ha levantado esta iniciativa de nuestro compañero. ¿Aprenderemos, de una vez, a hacer buenas fotos? El tiempo lo dirá, aunque con perseverancia, estamos seguros que sí.

III. CURSET DE SARDANES. Organització: En Ramon Blasi.

Començarà el dia 5 de Novembre i, com cada any, els dissabtes sonarà en el Casal "la dansa més bella". Anim dansaires !

IV. TERCER CURS DE CATALA. Professor Joan Giné-Masdeu.

El dimarts, dia 8 de Novembre, a les 8 del vespre, s'iniciarà el tercer curset de català, en l'afany de millorar el coneixement de la nostra llengua.

V. CORAL DE SALOU. Director: En Anton Ribas i Oller.

També com cada any, el nostre director del Cor s'esforça per perfeccionar l'incipient moviment coral de la nostra vila. Tots hi temim cabuda, a més dels infants. Que aquest any sigui un despertar de les veus salouenques !

VI. CLUB DE AJEDREZ. Organización: José Ramón Rodríguez

Está ya organizado, con toda seriedad, el Club de Ajedrez en

nuestro Casal. Hay gran ilusión y conocimientos suficientes para aprender más sobre este apasionante e intelectual deporte. Los interesados subid al primer piso y allí, en silencio, podréis jugar y prepararos para los futuros campeonatos.

HASTA AQUI NUESTRAS REALIDADES. A CONTINUACION, NUESTROS PLANES A
CORTO PLAZO

I. Lecciones de Solfeo, Guitarra y Piano. Ayudados por un equipo de profesores de música, ahora ya se acaba de poner en marcha las lecciones anunciadas. Entre los maestros-músicos anteriores se cuentan la Sra. de Diego, D. Francisco Fernández y Dña. Dolores Crespo de Martínez.

II. Artes Plásticas. La Sra. Ma. del Rosario Pérez se ha ofrecido gentilmente a enseñar dibujo artístico y pintura a los que estén realmente interesados en ello. En nuestra Sección os informarán.

III. Cine-Club. Necesitamos un mínimo de 50 socios que deseen asistir a dos sesiones de cine semanales en nuestro Casal. Varios consulados nos han ofrecido sus filmotecas para que sean visionadas en privado. Hay films de todo tipo; podéis ver los catálogos en nuestra Secretaría. Es la ocasión de ver buen cine, sin desplazamientos ni taquillas.

IV. Charlas y mesas redondas. Pensamos muy seriamente en este apartado cultural, y por ello lo estamos demorando. Queremos hacerlo bien: un poco de paciencia, por favor. Gracias.

V. Excursiones. Existe el plan de organizar excusiones sociales en autocar a lugares interesantes por su significación histórico-artística o geográfica, dirigidas siempre por algún especialista en la materia.

VI. Cine Infantil. Los niños van a tener, los sábados por la tarde después de las sardanas, unas sesiones de cine dedicadas exclusivamente a ellos. ¡Ahí sí que no dudamos del éxito de asistencia!

HASTA AQUI NUESTROS PLANES. NECESITAMOS QUE TODOS NOS AYUDEIS PARA PODER REALIZARLOS.

BIBLIOTECA. Nuestra Biblioteca sigue creciendo. Todos los libros están a vuestra disposición. !Usadlos!

Los últimos títulos recibidos son:

MARAVILLAS DEL SABER (12 tomos)

MIL LECCIONES DE LA HISTORIA, de V. Vives (2 tomos)

MIL ASPECTOS DE LA TIERRA Y DEL ESPACIO (2 tomos)

mamá , me quieren matar...

Las discotecas son fruto capitalista. Leí esto no sé donde y hace bastante tiempo y no lo entendí. Mas adelante tampoco lo entendí. Unicamente aclaré algo una de esas noches, de las que supongo todo el mundo tendrá, en la que no podía coger el sueño. Daba vueltas por la cama y con ese genio deslumbrante parecido al practicado por Vickie(de la infantil serie televisiva) se me ocurrió pensar que todo lo llamado "música POP", no es nada más que un servicio prestado por las fuerzas inmovilistas para suprimir cualquier reacción contracultural. Y la prueba de ello es lo que sienten los jóvenes al bailar semejantes danzas comerciales: nada. Son jóvenes y se sienten obligados a bailar una cosa, una mercancía, que no les produce ninguna sensación de comunicación.

Acabo de enunciar una palabra: comunicación. Quien no comprenda esta palabra a la hora de hablar de música moderna, es un prototipo de una sociedad de consumo inmovilista. Es, en definitiva, un joven de plástico. Porque lo que si es cierto es que para analizar la música pop es necesario hacerlo bajo dos perspectivas. Como medio de expresión y comunicación juvenil y como experiencia y necesidad de juventud. En los años 50, el rock and roll aportaba un signo de ruptura de la juventud que se sentía alienada e impotente ante la supremacía de unos valores fosilizados por la sociedad capitalista. Fue aquel rock contestario y rebelde que, frente al aislamiento en que sometió a la juventud la sociedad americana, opuso rebeldía y participación, fuerza y agresividad.

Pero pronto surge la respuesta gubernamental: la comercialización. Convertir en paja el único instrumento de expresión común de las jóvenes generaciones. Aparece la canción de protesta, "el elemento cultural de masas más universal, más poderoso y más temido", como lo definió Manuel Vázquez Montalbán en su 'Antología de la Noca Cançó Catalana'. Y de esta canción de protesta son signos inequívocos Bob Dylan, The Beatles, Raimon, Lluís Lach...

¿Qué tenemos en la actualidad, en Salou? Nada. Los jóvenes, por supuesto bailan en las discotecas con el deseo de ser jóvenes. Pero si esta música no dice nada, no les comunica nada, se convierten en muñecos. Ya no hay barreras que destruir, ya no hay razones que aportar para la construcción de una sociedad mejor. La música, en esas cajas oscuras es un pretexto banal para huir de las responsabilidades de jóvenes; todo lo contrario que predicaba y sigue predicando, azotada por la comercialización, la canción de protesta. De ahí, que muestre mi disconformidad por la creación de una discoteca en el Casal de Salou.

'NOSOTROS TENEMOS TODAS LAS RAZONES PARA PARTICIPAR EN LA SOCIEDAD Y ESTO LO TRADUCIMOS A TRAVES DE UNA MUSICA COMUNICATIVA : CREEMOS TENER ALGUNAS COSAS QUE DECIR Y NUESTRO LENGUAJE ES LA MUSICA.'

Jordi Blasi

ASÍ CONTARON MELO

Cuenta la Historia que cuando el primer centurión romano puso su pie cansado de recorrer el Imperio (el otro pie también estaba cansado, pero no es literario poner "los pies"), sigo: decía que, cuando puso su pie en las, por entonces, limpias arenas de nuestras playas, este pie conquistador, histórico y trascendente, marcaba de una forma indeleble el nombre de nuestra villa.

¿Cómo fue? Os voy a desvelar este misterio histórico. Nuestro centurión, en una inspiración futurista vió lo que hoy es nuestra playa.!No se veía la arena! Estaba totalmente cubierta de carne europea.

Temió que Atila se le hubiere adelantado, pues hasta donde alcanzaba la vista estaba cubierto de cuerpos semidesnudos y casi inmóviles.

No, no era una masacre de los Bárbaros del Norte, pues aquellos cuerpos de Hispanos, Galos y Vikingos (con perdón), iban "croqueteando", es decir, exponiendo al sol distintas partes de su cuerpo.

!Pobre guerrero! Hasta llegó a creer que se trataba de una nueva táctica militar para oscurecer el color de la piel y así, confundidos con los indígenas, efectuar una invasión de los territorios del Imperio en Africa.

De pronto, al comprender el verdadero significado de la escena, de su garganta de soldado endurecido en mil batallas, salió un ronco grito de admiración, sorpresa y envidia:

!AH, SALAU, COM XALAN !

La traducción actual de esta frase catalano-romana de admiración es más o menos: "Macho, qué chollo!".

La frase fue derivando hacia "oh, Salau" y así quedó para la posteridad.

Así me lo contaron. Así lo transcribo.

BRUTUS

PARLA EL LECTOR

UN INSTITUT DE BUP PER VILA-SECA - SALOU

Benvolgut Director del Butlletí del Casal:

No és cap secret per ningú, els afanys del nostre Ajuntament per collocar dins del nostre municipi algunes Facultats universitàries.

No sóc pas contrari a que el municipi serveixi a la província, però sempre i quan primer es fixi en els problemes propis i els solventi. Actualment més d'un centenar de joves han de sortir a fora per cursar el BUP, mentres els nostres universitaris es poden contar amb els dits deles mans. Per tant, el problema, ARA és el BUP, no la Universitat. Potser algú va enganyat, pènsant que si aquí ve una Universitat, omplirem tots els hostals a l'hivern i es vendrà tant com a l'estiu. La veritat es que seguirà tot igual perquè la gent de la rodalia seguirà vivint a casa seva i anirà i vindrà cada dia, com passa actualment amb la Facultat de Tarragona i les de Barcelona.

No dic pas 'no' a la Univeristat a Vila-seca-Salou, però només quan ja funcioni un Institut de BUP i es solventi el problema de la majoria estudiantil del municipi.

Cordialment seu,

UN ALUMNE DE BUP

LA CULTURA DE LAS PINTADAS

Hasta hace poco, Salou era uno de los pocos pueblos del país en los que no existían las pintadas. Ahora que ya existe la libertad de expresión, creo que es una barbarie contaminar la belleza de nuestras calles y perjudicar a otros, usando las paredes de los edificios y las vallas con este procedimiento tan poco ciudadano.

Desde estas páginas, hago un llamamiento a estos 'artistas' para que utilicen otro medio de comunicación, ya que estoy seguro que a todos interesa cualquier tema relacionado con nuestra comunidad.

J. Barriach

El Alcalde de Vilaseca-Salou
Diputado Provincial
(Tarragona)

Amb molt de gust vagí la meva salutació i la de la Corporació que presideixo per als dirigents i socis del Casal de Salou. Aquest Casal és fruit del vostre esforç; és vostre, amb tota l'extensió de la paraula. Però la tensió d'aquest esforç vostre per a fer nèixer aquest Casal és un motiu de satisfacció molt gran i legítim orgull per tot el nostre municipi. Estic segur que aquest portarà un major augment del renom de Salou a través de les nostres contrades i més enllà dels límits fronterers de Catalunya i d'Espanya, perquè si s'ha dit que Salou era una Platja d'Espanya, tot Europa estarà present en aquest Casal. I les actuacions que aquest tingui mostraran de que son capaços els fills d'aquesta terra per enlairar les forces de l'esperit i dignificar-les.

Però aquest Casal és també una cosa ben nostra. Està en la mateixa línia que altres institucions que volen fer cultura i volen que aquesta sigui al servei del poble. I quan diem cultura, volem dir esport, volem dir activitats recreatives, que la preparin o la complementin.

Endavant, doncs, Casal de Salou i de tot cor us auroro i desitjo molts èxits que puguin traduir-se el dia de demà en una història brillant i exemplar.

Josep Malapeira Xatruch.

Alcalde de Vila-seca - Salou
i Diputat Provincial.

LES GAVINES

*Les gavines volen i volen
buscant més llibertat,
com si fossin un mar petit,
com si fossin un mar tancat.*

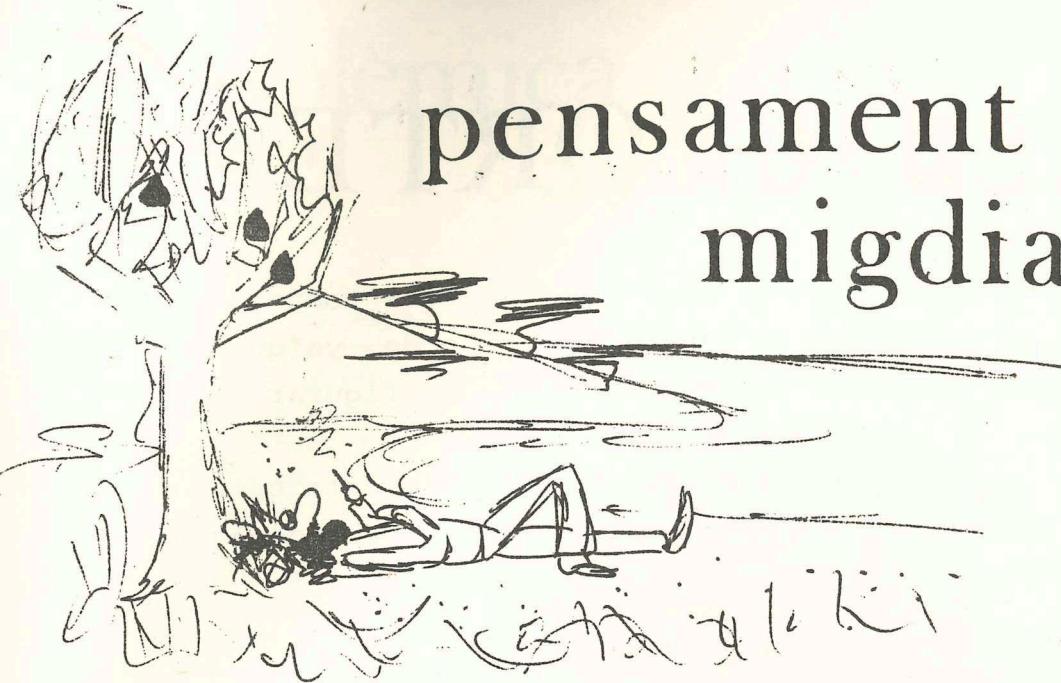
*Volen tenir el que no troben,
blanques es veuen en el cel,
com si fossin àngels d'argent
van per l'aire sota un vel.*

*Les ones pugen i baixen,
les gavines ja han pescat,
de volar si que en saben
i en el mar caure en picat.*

*No tenen por de la nit
ni del sol que ha marxat.
Els preocupa un sol neguit:
volar amb més llibertat.*

*Lesley Ann Bell
(11 anys)*

La Redacció creu que és molt interessant resservar en cada número, una plana pels infants, nens i nenes. Avui la plana és poètica. La nena Lesley Ann Bell, anglo-catalana, alumna de l'Escola Elisabet de Salou, va guanyar amb l'esplèndid poema que publicarem, el Primer Premi per a Poesia Infantil en el Concurs que anualment organitza l'Agrupació Cultural de Vila-seca, en la darrera convocatòria.

pensament de migdiada

Tan taran tan, que les figues són verdes...

Diuen que les figues són verdes. De vegades són verdes.

Penso, però, que el més bonic de les figues no és ni lo verd ni lo negre. Deu ser el vermell. El que dona plaer de menjar, el vermell.

Mirava les figues. I he trobat que, amb les platges, tenen cosa en comú.

Les platges: l'aigua, l'arena i les ombres dels pins. Totes les platges boniques són verdes de pins...

Altrament, però, no serien més maques vermelles de totxos, fins al cel d'"obra vista"? , més maques, vermelles de toldos?, esquenes i pances vermelles en les terrasses de pisos vermellos? Valgue'm Déu, que'n foren de boniques!

Que les figues són verdes, però ja maduraran, vermelles per dins...

Les figues tenen això: quan són bones, vermelles per dins, són negres per fora. Negres com la pena. Negres com els cors que fan tallar pins. No us fan molta pena els pins i la platja? La del Capellans...

Penso que el trist de les figues és que, verdes, fan bonic en l'arbre. Quan maduren, però, fan profit a un sol: el qui se les menja. Els demés, mirar i badallar.

Penso que algunes platges eren verdes. Aquesta, però, ja ha "madurat".

Amb molt de sentiment

Joan Farré

DEPORTES

El deporte, en nuestra villa, está tomando un gran auge, naturalmente el que le corresponde, ya que por rango y solera, nuestros deportistas merecen figurar en cotas más altas.

Empezamos por el deporte Rey, con esta entidad que es la U.D. Salou, equipo formado tan solo desde hace cuatro años y que ya en la temporada pasada demostró ser un equipo a tener en cuenta a la hora del ascenso, con la creación de un equipo prejuvenil, que ya es una realidad así como uno juvenil y otro infantil. Naturalmente, cuando ya tengamos el ansiado campo de fútbol, nuestro equipo debe militar en Primera Categoría Regional, y no es descabellado pensar en ello, ya que los salouenses somos capaces de muchas cosas, una prueba palpante la tenemos en nuestro CASAL, y no debemos olvidar el adjetivo con el que nos calificó su presidente, Sr. Esteban Tomás, en la inauguración del mismo.

El Club de Moto Salou parece que en breve será una realidad, gracias a ese puñado de jóvenes entusiastas, donde quizás haya que destacar al señor De la Rosa, sin desmerecer en absoluto a los demás.

Empezaron con buen pie y siguen cada semana las salidas cicloturísticas por nuestras comarcas, por parte de la Sección de Ciclismo. De los demás deportes con sede en el Casal, les daremos más amplia información en próximas ediciones .

PITU-BÓ

la polèmica dels Nobel

En el mes passat, com ja sabeu, fou proclamat Premi Nobel de Literatura 1977, un espanyol, Vicente Aleixandre. Aquesta circumstància ens fa reflexionar sobre l'oportunitisme polític que l'Acadèmia Sueca demostra a l'hora d'atorgar els Nobel, sobretot els de Literatura i de la Pau, científicament indefinibles i, per tant, subjectes més fàcilment a tota mena d'especulacions.

Fixem-nos en els Premis espanyols de Literatura. A l'any 1904, José de Echegaray, autor dramàtic de mitjana qualitat, aconsegueix el Premi, que des del primer moment s'havia pensat concedir al gran dramaturg català En Angel Guimerà. L'Acadèmia sueca volia "premiar" la recent instauració del règim parlamentari a Espanya i, si es descuria, provoca... l'exaltació de l'eixent separatisme català. Madrid, per via diplomàtica, féu pressió i els representants suecs, que ja eren a Barcelona, foren cridats per Estokolm i, aleshores, el guardó fou adjudicat al castellà.

Al 1922, reb el premi En Benavente, coincidint el temps amb el naufragi polític i social de la monarquia borbònica. Fou un cop de mà amigable de la cosina monarquia sueca que veia, amb espant, com queia greument malata la seva cosina espanyola.

Però canviaren els aires polítics... A l'any 1956, en solidaritat amb els intel.lectuals espanyols en front del franquisme, rebia el Premi Nobel Juan Ramón Jiménez, en el seu exili de Puerto Rico. L'Acadèmia, novament, concedia un premi de circumstàncies a un poeta que, en tot cas, se'l mereixia trenta anys enrera.

Finalment, el mes passat, se li atorga el Premi a Vicente Aleixandre, havent demostrat els suecs la seva satisfacció pel retorn d'Espanya a la democràcia. Sonaven noms com C.J. Cela o Salvador Espriu; però el primer va congeniar massa amb la dictadura franquista, i el segon representava un cas semblant com el de Guimerà en el 1904 i era diplomàticament arriscat reinflar encara més el reeixent esperit nacionalista del poble català, contingut amb el recent espectre de Generalitat.

Vicente Aleixandre, políticament neutral, n'era un bon candidat, més encara si considerem la tendència socialitzant dels seus darrers llibres. Benvingut premi, però prefiriríem que l'Acadèmia del Nobel en vés de jugar a les penyores, es dediqués a ajudar a aquells pobles que pateixen gana i ignoren el que és la vanitat.

J.Gine-Masdeu

LA PLANA D'EN PLANES

Una plana dedicada a la fauna Casalenca

AVUI PARLEM AMB.....L'ESTEVE TOMAS !

-Ep, vingui, vingui...Com es diu vostè ?

-Xèic, gairebé no me'n recordo-, ens contesta.

-I doncs, tan malament anem, Sr. Esteve?

-Vaig boig, xèic, vaig boig.

-Expliqui'ns una mica el perquè, si's plau.

Mireu -ens diu- jo abans era un home tranquil, de casa a la feina, de la feina al calamar i del calamar a casa. I ara,.. Mare de Déu, Mare de Déu !

-No es posi així, bon home, que tot s'arreglarà,-li diem mig confosos-.Tranquilitzi's !

- Que em tranquilitzi? Però si ja no sé on col.locar-los!!!

-Col.locar? El què ?- preguntrem encara més esverats.

-El què? ELS TITOLS !- diu- I posant-se una mà a la butxaca, ens treu un menat de Titols del Casal, on encara hi manca el nom d'algun salouenc.

-Això -diu-, això és el que em porta pel camí de l'amargurà! On els col.loco? eh? Ahir encara en van caure dos de mitja arrova cada un, però avui...Avui he fet "porra"!

- Bé- li contestem-, no s'amoïni tant, home.- I en aquell moment se'ns va escapar una frase que en altres circumstàncies no hagués tingut conseqüències:

- QUE EL PODEM AJUDAR EN ALGUNA COSA ? - vam dir, innocentment.

- Ah, renoi - se li va transfigurar el rostre i un somriure de bat a bat va il.luminar el porxo del Casal. Abans de donar-nos compte, ja hem signat i som Socis Fundadors !!

Marxem amb els titols a la butxaca, mentre el polifacètic President traspassa la portalada i sentim una veu que crida des de la Sala dels Bitllars: - Esteveee, que no em baixen les boles !!

Ara comprenem l'èxit d'aquesta Casa. Aquest home és amb tot. Ja ens havien dit que feia alguna coseta més que fer Socis. Enhорабона, Sr. President !

EL VISITANT

Es un moment deixar la bici (també que te la fotin) i entrar a donar un cop d'ull al Casal. Si un és estrany, encara més.

L'entrada uterina del Casal reconforta l'esperit i et prepara per les aventures més agosarades. A mà esquerra, un gran saló solitari, ple de sofàs calents i mocambescos. El visitant s'hi podrà entretenir, intentant atravessar-los per sota (a peu o nadant), fent gratuïtament d'escarabat negre i pelut.

A mà dreta hi ha bullici. Es la sala de les pilotes, és a dir, dels virots i les pilotes, que no paren d'empeitar-se, conduïts per les mans inhàbils de quatre aprenents i un mestre. Curiosament, no hi han dames. El fum de les cigarretes se'n fot de tot i de tots, i les màquines dels milions segueixen queixant-se de la brusquedad dels masclles.

Si tirem enrera i seguim, podem fer cap a la cova de les butifarres i les llançoniesses. L'avi de torn remena les cartes i, per allò de l'atzar, sota la reina d'oros hi cau el rei de bastos. Un dels vells, solter, somriu amb malícia. Potser, potser, en la taula del fons, un parell de vailets juguen a fer caminar els escàcs, que volen rebel·lar-se i cridar ben fort: "Llibertat, amnistia, estatut d'autonomia!" Però les peces negres segueixen caient a ritme de samba.

En vés de visitar el bar (sembla que ningú no tingui set), seria millor entrar dins de la caixa de música, sense escrúpuls, amb compostura i ulleres de sol, perquè diuen que el cec hi veu al país dels cecs.

Però el visitant, "deixant a part l'estil dels trobadors", com deia Ausiàs March, pujarà a dalt del segon pis i anirà directament al grà... del secretari. I per allò que es diu de la tortura refinada i popular, es farà explicar vint vegades per aquesta manera com fer-se soci de la casa, per finalment, treure un feix de bitllets de mil de la butxaca i pessigollar indiscretament, amb dret, els culs de les honorables forces vives del Casal, assegudes en la immensa taula on es redacta aquest tendencios Butlletí...

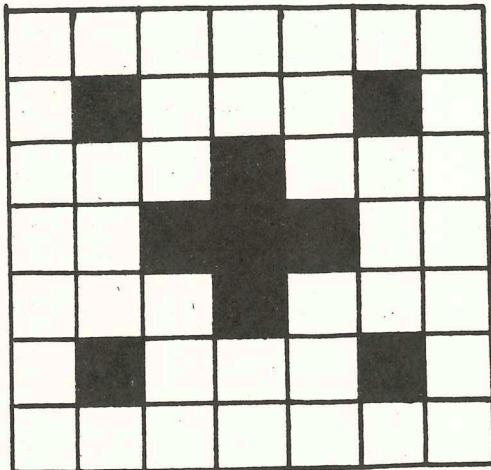
Tots obriran la boca i quan ja l'hagin tancat, el visitant haurà entrat a la Biblioteca, consultat el volum de l'Espasa (lletra F) i el Kamasutra (posició X), sortit tot bufat, baixat les escales i exclamat, en ésser fora als porxos:

- "Collons, m'han fotut la bicicleta!"

CLAUDI PEBROTS

Pasatiempos

CRUCIGRAMA. - HORIZONTALES: 1- Recipiente para calentar líquidos.

2-Vocal. Partícula eléctrica. Símbolo químico. 3-Nombre de mujer. Al revés, corroe. 4-Terminación verbal. Letra griega. 5- En catalán, animal doméstico. Flanco. 6- Costumbres. 7- Número romano. Alabanza. Símbolo químico. 8- Órgano del aparato circulatorio.

VERTICALES: 1-Emperador romano. 2- Vocal. Dios del Amor. Consonante. 3- Embrollo. En catalán, brinco. 4-Nota musical. Patriarca bíblico. 5- Nombre de letra. Casualidad.

6- Consonante. Bola de lana. Número romano. 7- Conjunto de los continentes de África y Asia.

EN EL CONSULTORIO

-Saque la lengua, le dice el doctor al paciente.

-Pero doctor, si lo que me duele es el hígado.

-Pues saque el hígado.

SEÑOR CHATO

Un señor dice a otro muy chato:

-Que Santa Lucía le conserve la vista.

-¿Porqué?, le contesta el otro.

-Porque el día que tenga que llevar gafas, no sé donde las aguantará.

HIPÓ

Un taxista entró en una farmacia y pidió algo contra el hipo. El farmacéutico, por toda respuesta, le arrugó a la cara una caja de cartón.

Indignado, el taxista gritó: -¿Qué le pasa? ¿Se ha vuelto loco?

-Le hice pasar el hipo, ¡no!, se excusó el farmacéutico.

-¿A mí? ¡Pero si quien tiene hipo es el pasajero que me espera en el taxi!

oooooooooooo000000oooooooooooo

NECESSITEM AJUT - NECESITAMOS AYUDA

Deseo reservar.....Títulos Fundacionales, cuyo valor nominal de 5.000 pts. cada uno de ellos pagaré de la siguiente forma:

AL CONTADO.....

A PLAZOS.....(30 Agosto 1977, 30 Agosto 1978, 30 Agosto
1979

OTRAS FORMAS.....

Nombre.....Apellidos.....

Domicilio.....-

FIRMA

COR DE SALOU. Butlletí de participació.

Cognoms.....Nom.....Edat.....

Has cantat alguna vegada en un altre Cor?

Els assaigs tindran lloc TOTS ELS DIMECRES, de 6.30 a 7.30 vespre

Entregueu el Butlletí complimentat a Secretaria o al Bar.

III CURS DE CATALA. Casal de Salou.

INSCRIPCIO.

Cognoms.....Nom.....Edat.....

Parlo català..... Comprenc el catalàLLegeixo el català

Escriví el català, a mitges

Les classes començaran el DIMARTS dia 8 de Novembre, a les 8 vespre

Entregueu el Butlletí complimentat a Secretaria, al Bar o a la 1a.
classe.

EDITA - CASAL de SALOU

HAPRÈS - Reprografía Gort REUS

DIPÒSIT LEGAL - T-1526-77